

Augsburg, 2018

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXII. évfolyam, 38. szám, 2018. szeptember 21.

Az őszi ülészak első napján egy ellenzéki képviselő a parlamentben Semjén Zsoltot kérdezte vadászati szenvedélyéről. Nevezetesen azt, nem érzi-e úgy, hogy neki mint miniszterelnök-helyettesnek morálisan vállalhatatlan több milliós ajándékok bevallás nélküli elfogadása. Semjén, miután kikérte magának, hogy privát ügyeiről faggassák, elmondta, hogy helikopteres vadászataiban nem volt semmiféle luxus – a helikopter nem is őt, hanem az általa leterített domesztikált szarvast szállította –, kifejtette, „próbáljon csak egy éjszakát eltölteni öt részeggel”. Hogy a nyilvánvalóan kivételes józanságú Semjénnek ez a kijelentése miért tartozik a magyar köznyilvánosságra, azt elképzelni sem tudom, főként annak tükrében, hogy ezzel szemben miért nem tartozik a parlamentre az ilyen-olyan haveroktól kapott nagyértékű ajándék. Ez nem jogi természetű kérdés, hanem inkább morális jellegű, és ezt akkor is fölteszem, ha egy egész ország röhög rajtam, amikor a mai kormányzattal kapcsolatban morált emlegetek. És azért teszem föl mégis, mert a kormányzat emberei, élükön a kormányfővel, kevésbé romlott éveikben szikrázó szájjal kértek számon morális normákat az elmúlt rendszer emberein. És azért is a kérdés, mert politikusoktól normális esetben azt várja el az állampolgár, hogy belső indíttatásból fakadóan morális többletigényt fogalmazzanak meg magukkal szemben, lemondva esetleg egyéni javokról, de ez nálunk fordítva történik: a többletigény nem morális természetű, hanem főként anyagi, a saját zsebek kitömésével kapcsolatos. Szomorú ezt leírni, de minden egyéb hazugság és megtévesztés volna.